

[LIII Gyldenkilde]

Ansvar for oprettelsen af uddannelsespladser var lagt ud til amterne. Det var helt deres ansvar, og så skar man samtidig ned på deres budgetter. Hvert amt sørger for sig selv, for man har ikke råd til andet, og man tager jo ikke højde for og planlægger ud fra, hvad der kan blive tale om af mangel i andre områder end sit eget amt. Med i billedet hører også, at de amtsbudgetterne gik ned, gik det meget ud over sygehuse, især over sygehjælperne, der i vid udstrækning blev viftet ud af systemet.

Hertil kommer, at de borgerlige partier arbejdede utrætteligt for privathospitaler, som også skulle have personale, uden at det overhovedet indgik i nogen planlægning i nogen amter, at der skulle bruges personale til disse private sygehuse. Man tog heller ikke højde for, at kommunerne skal bruge mange flere hjemmesygeplejersker, efter at ældre skal blive længst muligt i eget hjem, hvilket de fleste selvfølgelig også helst vil, men det har altså betydning, at man også har skullet bruge nogle flere hjemmesygeplejersker. Det foregår ude i kommunen, og det har amterne altså heller ikke haft inddraget. Jeg må sige, at det faktisk er den planløshed, som har fået lov at virke i en årrække, som er hovedårsagen til, at vi nu står i denne situation.

Når det er sagt, må jeg også sige, at det, vi står i, skal løses, og jeg bliver helt fortvivlet, når jeg hører, hvad de borgerlige ordførere og især fru Charlotte Antonsen siger. Tilsyneladende ved hun ikke, at der i efteråret blev nedsat en arbejdsgruppe, som netop i april skulle fremkomme med en oversigt, som kunne betyde, at man nu kunne prøve at lave en langsigtet planlægning for, hvilke grupper der skal være på hospitalerne, og hvordan uddannelseskapacitetskravet bliver i de kommende år. Den er jo for længst nedsat, og når jeg ved det, er det bl.a., fordi vi har været involveret i det, fordi vores medlem fra amtsbestyrelsen har arbejdet med det meget længe. Man kan ikke sige, at det er noget, der først kommer nu, fordi orlovsordningerne er blevet en succes. Det har sandelig været der længe, men jeg skal ikke afvise, at det er blevet lidt forstærket af dem.

Hvordan klarer vi så det? Det klarer vi ved, at når denne rapport nu er kommet, må vi inddrage uddannelseskapaciteten for sygeplejersker i en langsigtet planlægning, for uanset orlovsordninger mangler der uddannede syge-

plejersker, og jeg kan fortælle, at der er mindst 900 unge, som ikke kan forstå en pind af det hele, for de bliver nemlig afvist hvert andet år fra sygeplejerskeuddannelsen, og vi skal også bruge social- og sundhedsassistenterne på hospitalerne. Der må en forhandling til mellem Dansk Sygeplejeråd, amterne og finansministeren, som jeg nu heldigvis ser er dukket op, og det synes jeg er godt, for finansministeren skal jo i høj grad inddrages i det, da amterne formentlig ikke kan klare det, uden at der også tages hensyn til økonomien.

Det forslag, vi drøfter nu, lægger op til diskriminering, og det vil vi ikke være med til. Vi vil godt være med til at løse problemet, for der er et problem, men det kan ikke løses ved diskriminering. Det skal løses via forhandling parterne og nogle faggrupper imellem.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg må sige, at jeg ikke synes, at De Konservative skal have utak for, at de har fremsat dette forslag, for hvad er der sket i dag? Der er lige præcis sket det, som jeg også havde håbet, nemlig at vi i forbindelse med dette lovforslag har fået rørt ved nogle meget ømtålelige problemer.

Jeg må sige til arbejdsministeren – nu er hun selvfølgelig ivrigt optaget af at tale med sundhedsministeren – at jeg synes, regeringen skøjter hen over problemerne, for vi står helt korrekt med et problem. At man taler om at uddanne flere sygeplejersker, som fru Lilli Gyldenkilde gjorde, er da helt i orden, men vi ved, at det varer 3 år, inden de vil være kvalificerede sygeplejersker.

Derfor tror vi i Fremskridtspartiet, at denne sag måske må løses ved, at man på vore hospitaler – det er jo dér, problemerne er – tilrettelægger arbejdet på en lidt anden måde. Der er ingen, der siger, at alt det arbejde, som sygeplejersker laver, lige præcis er det, de *skal* lave. Det kunne godt være, at nogle af deres funktioner kunne overgå til de social- og sundhedsuddannede, sygehjælperne og så fremdeles, så jeg tror faktisk godt, at der kunne findes en løsning.

Det, der undrer mig, er, at hverken arbejdsministeren eller den socialdemokratiske ordfører kommenterer, at der i dag i Det Fri Aktuelt – så vidt jeg ved, er det Socialdemokratiets talerør eller noget i den retning – er en amtsborg-